

*Конкурс на волинські народні пісні
в 1934/35 навчальному році*

Вибране

КОНКУРС НА ВОЛИНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

в 1934/35 навчальному році

ВИБРАНЕ

**Рівне
2015**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра музичного фольклору

Наукове видання

УДК 784.4 (477.81):371.384 „1934/35”
ББК 85.312 (4Укр-4Рів)
К-646

Конкурс на волинські народні пісні в 1934/35 навчальному році: Вибране / Ред.
Б. Луканюк. – Рівне, 2015. – IV+20 с. з нот.

Збірка включає записи переможців проведеного Відділом позашкільної освіти кураторії луцького шкільного округу в Рівному конкурсу на збирання традиційних українських народних пісень на теренах міжвоєнного Волинського воєводства. Публікується вперше.

Етномузикознавцям і шанувальникам народної музики.

Редакція, переклад з польської та додатки – *Богдан Луканюк*

Комп'ютерний набір, технічна редакція та макетування – *Юрій Рибак*

Рецензенти – *Ірина Довгалюк, Вікторія Ярмола*

Друкується за ухвалою
Вченої ради Інституту мистецтв
Рівненського державного гуманітарного університету
від 25 грудня 2015 (протокол № 12)

На початку 1934 року Відділ позашкільної освіти Кураторії луцького шкільного округу, що знаходився в місті Рівне, оголосив у пресі конкурс на збирання українських народних пісень на теренах тогочасного Волинського воєводства¹ з метою здобуття свіжих музично-етнографічних матеріалів для майбутнього співаника й художнього опрацювання для аматорських хорів і театрів, а також і наукового видання². Згідно з умовами конкурсу записуватися мали всі традиційні жанри співаного фольклору (крім весільного) із зазначенням місця запису, прізвища, імені та віку виконавця, а спеціальна комісія повинна була вибрати десять найвартісніших пісень, преміювавши кожен з них 20 злотими в тогочасних грошах³. Подання приймалися до 31 березня, а прийняття рішення призначалося на 30 червня того ж року.

Участь у заході взяли 22 особи, головним чином місцеві вчителі та хормейстери, котрі зібрали загалом 305 народних пісень, переважно автентичних традиційних за своїм походженням (напливових виявилось всього 56 мелодій). Оцінити їхню якість був запрошений академік Філарет Колесса – тоді найавторитетніший західноукраїнський етномузиколог. Йому ж доручалося рекомендувати 20 найкращих записів, придатних для подальшого використання.

У підсумку конкурсна комісія нагородила першою премією десять народних пісень (№№ 1-10 цього видання), другою – ще три (№№ 11-13), а сім вирізнила (№№ 14-20)⁴. З цієї двадцятки далі було відібрано дев'ять номерів (а саме №№ 1-2, 5-7, 11-12, 16-17) та додано шість інших (№№ 21-26), разом п'ятнадцять, для майбутнього підручного співаника. На підставі цих же матеріалів постала збірка з 12 обробок для мішаного хору Ф. Колесси, опублікована через три роки після завершення конкурсу⁵. Щоправда, за початковим задумом до такої публікації мали увійти лише сім творів, з яких чотири належали б Ф. Колесі⁶, а три – його синові, тоді молодому композиторові, випускнику Празької консерваторії Миколі Колесі⁷. Однак цей попередній план змінився й у світ вийшла тільки вказана збірка Ф. Колесси; М. Колесса ж до трьох опрацьованих пісень пізніше додав ще тринадцять, узятих також з матеріалів конкурсу, і таким чином

¹ Konkurs na regionalne pieśni // Wołyń, 1934, № 1 (1 stycznia), s. 4 (= Teatr ludowy, 1934, №№ 1-2, s. 22); Mayzner Tadeusz. Konkurs na regionalne pieśni wołyńskie // Śpiew w szkole, 1934, № 4, s. 67-70. Повний текст оголошення конкурсу в українському перекладі з польської див. у додатках на с. 19.

² Вибрані народні пісні в сировому стані, тільки етнографічному опрацюванні планувалося вмістити на сторінках “Волинського щорічника” (“Rocznika Wołyńskiego”), чого, проте, не сталося з невідомих причин, так само, як і не вдалася пізніша спроба видати конкурсні матеріали окремим збірником під егідою Краківської академії наук (Луканюк Богдан. Рецензія Валеріана Батка на „Волинські народні пісні” Філарета Колесси // Дев'ята конференція дослідників народної музики червононоруських (галицько-володимирських) та суміжних земель: Матеріали. Львів, 2010, с. 118-119).

³ Один польський злотий у Другій Речі Посполитій дорівнював майже 0,3 г чистого золота.

⁴ Конкурсна комісія цілковито пристала на пропозицію Ф. Колесси, але премійовані та вирізнені записи, мабуть, обрала самостійно.

⁵ Pieśni ukraińskie zebrane na Wołyniu a zharmonizowane przez prof. F. Kolesse Równie: Wołyński związek teatrów ludowych, 1936-1937, zes. 1-2=Волинські народні пісні на мішаний хор зладив Філарет Колесса. Рівне: Волинський союз народних театрів. Рівне, 1937 (перевидання: Колесса Філарет. Музичні твори. Київ, 1972, с. 276-296). Збірку вельми прихильно прийняла польська критика (Луканюк Богдан. Рецензія Валеріана Батка на “Волинські народні пісні” Філарета Колесси, с. 115-120).

⁶ А саме: “Весна наша”, “Ой у полі два дубки”, “Сива зозуленько” та “Ой ти, дубе зелен дуже”.

⁷ “Ой травко-муравко”, “Ой вийди, місяцю” та “Через гору” (ця остання пісня не увійшла до двадцяти шести вибраних записів, а була взята безпосередньо з етнографічних матеріалів, поданих на конкурс збирачем Олександром Жуком).

уклав власну волинську збірку хорів, надруковану щойно через 30 років (без зазначення її фольклорних джерел)¹.

І це практично виявилось єдиним публічним результатом конкурсу. На жаль, як усі вибрані записи, так і підручний співаник, приготовані у вигляді кількох препринтів для внутрішнього користування (див. Ілюстрації, с. 17-18), з невідомих причин залишилися невиданими й, отже, здобутки плідної праці цілої плеяди самовідданих трудівників на ниві рідної культури та фольклористики не стали надбанням широкої громадськості, фактично покрившись забуттям.

Та на щастя ті препринти віднайшлися в приватному архіві Ф. Колесси завдяки старанням Ірини Довгалюк і щойно тепер задля відновлення історичної справедливості один з них, а саме записи переможців конкурсу, що лише почасти увійшли до співаника, публікуються по суті в своєму первозданному виді – сторінка в сторінку, як їх виклали організатори конкурсу. Переваги власне такого видання полягають у документальному копіюванні оригіналу, здатному відтворити всі його специфічні особливості, так би мовити, “дух епохи”, а також служити повноцінним заступником першоджерела для його подальшого всебічного вивчення, хоча з сучасного погляду деякі записи, здійснені збирачами-аматорами, вимагають редагування, а навіть часом певної реконструкції. Особливо це стосується поетичних текстів, зафіксованих здебільшого не зі співу, а з проказування (диктування), через що вони не всюди узгоджуються зі своїми мелодіями. А проте з огляду на поставлені завдання – дати читачам документ історії – до нього не вносилися жодні здогадні корективи; у пісенних словах лише виправлена пунктуація згідно з сучасним правописом і всі польські написи (титільна сторінка, паспортизації записів та принагідні ремарки), що втратили на колишній актуальності, перекладені українською. Нотації наспівів репродукувалися без змін, щоби у той спосіб засвідчити загальний освітній рівень, досягнутий у тридцяті роки минулого сторіччя місцевою музичною фольклористикою.

У кінці до пропонованої публікації для кращої в ній орієнтації долучені, крім змісту, необхідні стандартні покажчики (словесних інципів, мелотипології, географії записів, імен збирачів та інформантів). У редакторських примітках подаються найнеобхідніші текстологічні зауваги та пояснення.

Повертаючи з небуття ще одну сторінку з минулого вітчизняної фольклористики й етномузикології, оприлюднення вибраних здобутків конкурсу на збирання волинських народних пісень, треба сподіватися, стане, хоч і спізненим на цілих 80 літ, вдячливим пам'ятником його організаторам і учасникам – ревнителів національної духовності у важкі часи її загарбних утисків.

¹ Колесса Микола. Українські народні пісні з Волині: Для мішаного хору без супроводу. Київ, 1966.

1. Зелений барвінку. (веснянка)

Записав Іван Гіпський від Дарки Фіяли,
30 років, у Шпиколосах, пов. Кременець.

1. Ой ти, Се - ме - ноч - ку, зе - ле - ний бар - він - ку, Ска-жи, ска-жи
всю прав - донь - ку, я - ку лю - биш дів - ку, дів - ку.
2. Я люблю Оксану, черевички куплю,
О дерево, клен-дерево, черевички куплю.
3. А Оксана каже – я Семена люблю,
О дерево, клен-дерево, я Семена люблю.
4. Я Семена люблю, я за нього піду,
О дерево, клен-дерево, я за нього піду.
5. Я за нього піду, сорочку вишию,
О дерево, клен-дерево, сорочку вишию.
6. Сорочку вишию синіми нитками,
Щоб я його пізнавала поміж парубками.

2. Ой ви, бурлаки.

Записав Созонт Кальмуцький від
Федоськи Мартинюк(ової), 58 років,
у [Великому] Олексині, пов. Рівне.

1. Ой ви, бур-ла - ки, хлоп-ці мо-ло-ді - ї, за-бе-рі-те сі - ї ко - ні;
Ой че-рез ті - ї ко - ні во-ро - ні - ї кон-чу жисть сво - ю в по - лі.

2. Ой помер, помер хлопець молоденький у неділеньку вранці,
Ой нарядили, його положили у світлонці на лавці.
3. Ой як нарядили, його положили, – стали стиха говорити:
– Ой чим тому хлопцю, хлопцю молодому, білі руки накрити?
4. – Ой накріймо руки, ой накріймо білі зеленою муравою,
Ой через тії коні воронії наклав бурлак головою.
5. Ой ви, бурлаки, хлопці молодії, учиніте сюю волю:
Ой ведіть мого коня вороного аж до гробу за мною.
6. Ой чи не тупче, ой чи не заїржить та й за мною йдучи,
Ой чи не заплаче моя дівчинонька да до церкви йдучи.
7. Ой як почула, тяженько зітхнула, жалісненько заплакала,
– Ой же, ой же Ти, мій міцний Боже, чого ж я дочекала!

3. Ой рано, рано. (щедрівка)

Записав С. Кальмуцький від Антоніни Гейди,
28 років, у Золотієві, пов. Рівне.

1. Ой ра - но, ра - но та ку-ри за - пі - ли. Ой дай, Бо - же!
А ще по - рань - ше кра - сна пан - на вста - ла. Свя - тий ве - чір!

2. Красна панна встала, косу росчесала. Ой дай, Боже!
Косу росчесала, три свічі зсукала. Святий вечір!
3. Три свічі зсукала і всі три спалила. Ой дай, Боже!
До першої свічки – до церкви йдучи. Святий вечір!
4. До другої свічки – Бога хвалючи. Ой дай, Боже!
До третьої свічки – шубу одягаючи. Святий вечір!
5. Як зійшла на цвинтар – уся засіяла. Ой дай, Боже!
Ой чия ж то дочка, як паняночка. Святий вечір!

4. Лимерівна.

Записав С. Кальмуцький від
Євгени Ковшецької, 78 років, у Рівному.

Andante.

1. За - гу - ля - ла да Ли - ма - ри - ха на ме - ду
да й про - гу - ля - ла сво - ю до - нень - ку мо - ло - ду.

2. – Ой за що ж ти, моя матінко, в корчмі п'єш?
Десь ти мене, молоденькую, продаєш.
3. – Ой продаю, моя доненько, продаю,
На солодкій горілочці, на меду.
4. – А за кого, моя матінко, за кого? –
– Та за того Дунькевича молодого.
5. – Ой не хочу, моя матінко, не хочу,
Ліпше піду в бистру річеньку ускочу!
6. Ой вінчайся, моя доненько, вінчайся!
Як не хочеш, – в чистеє поле пускайся!
7. У суботу дуже рано, до сонця
Сидить, плаче Лимерівнонька в оконця.
8. У неділю дуже рано, на зорі
Мандрувала Лимерівнонька три милі.
9. Мандрувала Лимерівнонька три милі,
А за нею пан Дунькевич на коні.

10. – Ой чого ж ти, Лимерівнонько, боса йдеш,
Чи [ти] в мене черевичок не маєш? –
11. – Ой є в тебе черевички – то твої,
Ой таки ж ти не до мастоньки мені.
12. – Ой чого ж ти, Лимерівнонько, пішки йдеш,
Чи ти в мене вороних коней не маєш?
13. – Ой є в тебе вороних коней вісім пар, –
Бодай же ти, паниченьку, був пропав!
14. – Ой до ниви, вороний коню, до ниви! –
Та прив'язав Лимерівноньку до гриви.
15. – Ой стопою, вороний коню, стопою,
Бо не зійде Лимерівнонька з тобою.
16. Ой до межі, вороний коню, до межі!
Нехай скипить Лимерівнонька на ножі.

Увага: В Грушвиці, пов. Рівне, 3-тій такт
співається:

А останній такт співається:

У Рівному інша особа наспівала так:
3-ій такт:

на ме - ду

останній
такт:

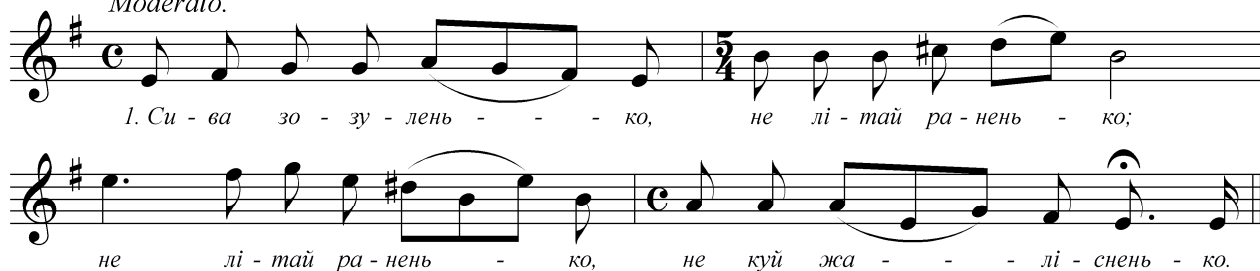
мо - ло - ду.

5. Сива зозуленько.

(Любовна пісня).

Записав С. Кальмуцький від Харитини Кучерук(ової),
68 років, у [Великому] Олексині, пов. Рівне.

Moderato.

8. Соловейку рябий.

(Любовна пісня).

Записав О[лександр] Жук від Ан[анастасії] Прокоп 'юк(ової),
35 років, й А[анастасії] Яцук(ової), 36 років,
у Конюшках, пов. Дубно.

1. Со-ло - вей - ку ря - бий, ря - бе - сень - кий, со - ло-вей - ку ря - бий, ря - бе-сень-кий,

в те-бе го - лос тон-кий, то-не-сенький, да в те-бе го - лос то - не - сень - кий.

2. Позич крильця ще й чорнії очі (2)

Полинута на три-штіри ночі,
Та миленької шукаючи.

3. Ой пійду я понад бережком (2)

Там плаває милая човником,
То човном повним, човенечком.

4. Пливе вона, пливе, попливає, (2)

Біле личко сльозками вмиває –
Так аж жаль мене огортає.

5. Зрівняй, Боже, гори з долиною, (2)

Зведи мене з мою дружиною
Та допоможи мені, Боже!

9. Ой весна наша.

(Веснянка).

Записано як № 8.

1. Ой вес-на на-ша крас-на, ой вес-на на-ша крас-на, що ж ти нам при - нес-ла.

2. На житечко росу, (2)

А на дівоньки красу.

3. Старим бабам – по кийочку, (2)

Молодицям – по рубочку.

4. Молодицям – по рубочку, (2)

А дівчатам – по віночку.

10. По гаю ходила.

Записав Д[митро] Гріцкіх від Ст[ефанії] Длужинської,
44 роки, у Володимирці, пов. Сарни.

Moderato.

1. По га - ю хо - ди - ла, з га - єм го - во - ри - ла,

Ой га - ю, мій га - ю, га - ю зе - ле - нень - кий.

2. Щось на тобі, гаю, листочок дрібненький,

Як вітер не дише, листочок не колише.

3. То брат до сестриці листи білі пише:

„Добрый вечір, сестро, чи дужа-здорова,

4. Чи добрая доля?” – „Ой, добра – не добра,

Не зичу нікому, ні брату рідньому.

5. Бо поїду до брата, брат мене приймає,

А братова жінка скося виглядає”.

6. „– Не поглядай, мила, не поглядай скрива,

Бо вже ж моїй сестрі нещасна година”.

11. Ой у полі два дубки.

(Веснянка).

Записано як № 8.

1. Ой у по-лі два дуб-ки. Сі-чи, ру-бай де-ре-во, ку-ди гля-неш, —зе - ле - но, два дуб - ки.
2. Там стояли парубки. (2) Січи... 5. Завів дівку у садок (2) Січи...
3. Говорили про дівки. (2) Січи, рубай... 6. Да нарвав їй ягідок. (2) „ „
4. А хлопчина, парубок, (2) „ „ 7. — Їж, дівчино, ягідки, (2) „ „
8. Ті, котрі солодкі. (2) Січи, рубай дерево ...

12. Весна наша.

(Веснянка).

Записав І[ван] Аркадєв від Од. Закидальської,
25 років, у Борщівці, пов. Кременець.

Allegretto.

1. Вес - на на - ша з квіт-ка - ми, вес-на на - ша з квіт - ка - ми.
2. А парубки з дівками. (2) 6. Продавати пшеницю,
3. Борщівецькі парубки Купувати спідницю.
Та все грають на дудки. 7. І пшениці не продав,
4. Тільки оден не грає — І спідниці не купив.
Женитися думає. 8. А дівчину полюбив. (2)
5. Кинув дудку у овес, 9. Тільки купив обручку
Сам поїхав у Одес. І насадив на ручку.
10. Та й насадив на пальчик, взяв дівчину у таньчик.

13. Ой за горою.

(Щедрівка).

Записав Н[азар] Димнич від Я. Стасюк,
32 роки, у Борщівці, пов. Кременець.

1. Ой за го - ро - ю дві зо - зу - лень - ки яч - мінь жнуть.

Тре - тя Ма - ри - ся при до - ли - нень - ці льон бе - ре.

2. Ой чи виберу, чи не виберу — не знаю;
Свого батенька по голосочку пізнаю.

Повторюється перша строфа, а потім замість „батенька” співається:
„матінку, братика, сестричку” і т. д., і вкінці „милого”.

На цю мелодію співається:

1. На добрий вечір, пане господару, до тебе, 2. Обіцяв тобі сто кіп пшениці вродити,
Ой просив Господь на порадоньку до себе. Ой дай же, Боже, щастя, здоров'я прожити.
Далі повторюється все від початку, замінюючи слово: „пшениці”, „жито”, „ячменю”, „вівса”, „гречки” і т.д.

14. Світи, місяченьку.

(Щедрівка).

Записано як пісню № 8.

Andante.

1. Сві-ти,мі-ся-чень - ку, в зем - лю ни-зень - ку. Щед - рий ве - чір, свя - тий ве - чір!

2. В землю низенько, мур при дорозі.
3. Мур при дорозі, нові ворітечка.
4. На тих ворітечках сивий сокіл сидить.
5. Сивий сокіл сидить та й у море глядить.
6. Та й у море глядить, до рибки говорить:

Приспів: „Щедрий вечір, святий вечір!”

7. – Ой рибонько-осетринонько,
8. Я тебе зготую на цюю вечерю.
9. На цюю вечеру рибку печену.
10. А за цім словом та бувай здоровий.
11. Та бувай здоровий, пане господарю.

15. Ой травко-муравко. (Веснянка).

Записано як пісню № 6¹.

1. Ой трав - ко - му - рав - ко, ой трав - ко - му - рав - ко,
ой чо-му ж ти не зе-ле - на - я. 2. Чи на те - бе не - по - го - донь - ка,
3. Чи гу-сонь-ки по - ці - па - ли,

- Чи на те - бе не - по - го - донь - ка, дріб-ний до-щик не - ви - го - донь - ка?
чи гу-сонь-ки по - ці - па - ли, чи па-руб-ки по - доп - ка - ли?
4. Мене гуси не щіпали, (2)
А паробки подопкали.
 5. Вербовими постолицями, (2)
Сукняними гонучищами.
 6. Через річку кладище – (2)
Тудою йшли парубчище.
 7. Золою умивалися, (2)
Заткалами утіралися.
 8. Ой травко... (як 1)
 9. Чи на тебе... (як 2)
 10. Чи гусоньки поціпали, (2)
Чи дівоньки подопкали?
 11. Мене гуси не щіпали, (2)
А дівоньки подопкали.
 12. Червоними черевичками, (2)
Золотими підковочками.
 13. Через річку кладонька – (2)
Тудою йшли і дівоньки.
 14. Водицею умивалися, (2)
Рушничками утіралися.

16. Ой там на долині. (Любовна пісня).

Записано як пісню № 3.

Moderato.

1. Ой там на до - ли - ні сні - же - чок бі - лень - кий, да гей!
Хо - див до дів - чи - - - ни ко - зак мо - ло - день - кий.

2. Ходив до дівчини, а мати не знала, да гей!
Та дізналась мати – стала не пускати.
3. Позволь мені, мати, криницю копати, да гей!
Чи прийдуть дівчата води набирати.
4. Прийшли всі дівчата води набирати, да гей!
А моєї дівчини не пускає мати.
5. Позволь мені, мати, корчму збудувати, да гей!
Чи прийдуть дівчата пити та гуляти.
6. Прийшли всі дівчата пити та гуляти, да гей!
А моєї дівчини ...
7. Позволь мені, мати, церкву збудувати, да гей!
Чи прийдуть дівчата Бога прославляти.
8. Прийшли всі дівчата Бога прославляти, да гей!
А моєї дівчини ...
9. Позволь мені, мати, на лавці лежати, да гей!
Чи прийдуть дівчата мене навіщати.
10. Прийшли всі дівчата мене навіщати, да гей! А моєї дівчини не пускає мати.

¹ Див. примітку до цього номера на с. 16. – Ред.

17. Ой ти, дубе.

(Любовна пісня).

Записано як пісню № 3.

2. Два голуби гуде, голубка воркоче, да гей!
Любив козак дівчину та й покинути хоче.

3. Хоч кидай, не кидай, – я плакати не буду, да гей!
Я ще молоденька та без пароньки не буду.

4. Тільки в мене пари, що оченьки карі, да гей!
Тільки розмовоньки, що чорнії бровоньки.

18. Світи, місяченьку.

(Веснянка).

Записано як пісню № 8.

2. На нашій вулонці – (2)
То всі хлопці молодці. (2)
3. Нема найкращого (2)
Од хлопчини нашого. (2)

4. Сім пар чобіт стоптав, (2)
Через тецин двір йдучи. (2)
5. Щоб теща хвалила, (2)
Щоб дівчина любила. (2)
6. Я дівчину люблю, (2)
То й черевички куплю.

19. Ой у саду.

(Веснянка).

Записав Н. Димнич від [Ірини] Пальчик,
26 років, у Борщівці, пов. Кременець.

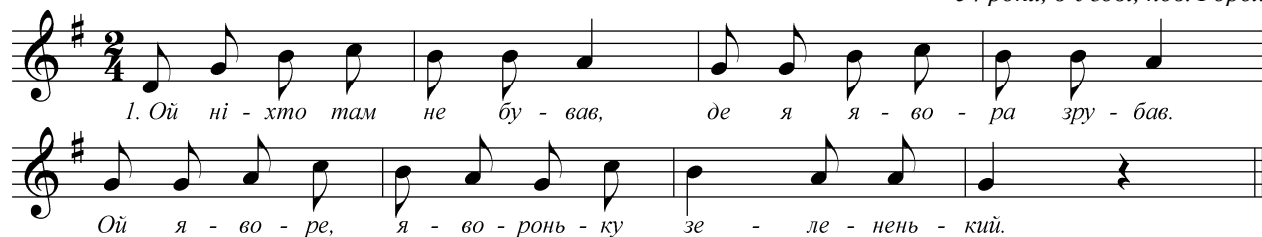
2. Скопаю я градочку. (2)
3. Насію я квіточок. (2)
4. Там Марися ходила. (2)

5. Рути-зілля шукала. (2)
6. Рути-зілля не знайшла. (2)
7. Івасюня здибала. (2)

20. Ой ніхто там не бував.

(Веснянка).

Записав Н. Димнич від Т. Лукашевич.
54 роки, в Угові, пов. Горохів.

2. Ой було там, було дві зіроньки ясні.
3. „ „ „ „ два місяці красних.
4. Одна зора ясна – то Марися красна.
5. Другий місяць ясний – то Івасьо красний.
Приспів: „Ой, яворе...”.

6. На тобі, Марисю, рутяний віночок.
7. А хто тобі купував? „– Василів¹⁾ синочок”.
8. На тобі, Івасю, вишита сорочка.
9. А хто тобі купував? „– Данилова²⁾ дівка”.

¹⁾ Василь – батько хлопця. ²⁾ Данило – батько дівчини.

21. Чи ти чула, дівчинонько.

(Любовна пісня).

Записав Іван Гіпський від М[арфи] Якімчук(ової)
у Липівцях, пов. Кременець.

2. Допчи, допчи, гарний хлопче,
Я ще ширишу продопчу,
Я на тії доріженці
Клен-дерево посажу.

3. Гиля, гиля, гуси, пастись,
Гиля, гиля на пісок;
Розпустила косу русу,
Сама піду на місток.

22. Ой ти, дубе.

(Любовна пісня).

Записано як пісню № 3.

2. – Ой ти підеш по долині, а я піду по горі, гей!
Чи ти тужиш так за мною, як я, серце, по тобі?
3. – Ти думаєш, дівчинонько, що я тебе не люблю, гей!
Я до тебе щовечора чорну стежечку топчу.

4. – Топчи, топчи, гарний хлопче, я ще й ширишу протопчу, гей!
Понад тею стежечкою клен-деревице посаджу.
5. Рости, рости, клен-деревице, рости в гору високо, гей!
Деся поїхав мій миленький у чужий край далеко.

23. Ой вийди, місяцю.

(Веснянка).

Записав Д[митро] Товстий у ім. Теслугів, пов. Дубно.

2. Ой на нашій вулиці (2)
А всі хлопці молодці. (2)

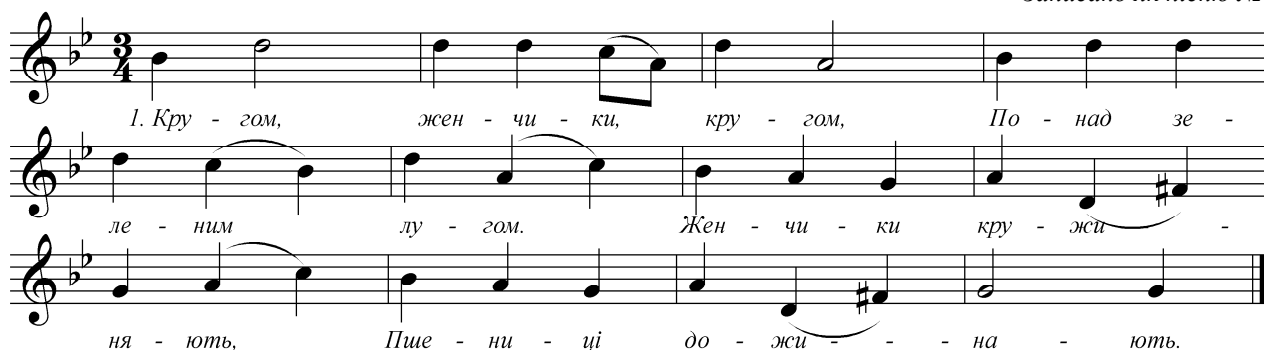
3. Ой нема найкращого, (2)
Як молодий Іванко. (2)

4. Ой нема найкращої, (2)
Як молода Галюня. (2)

24. Кругом, женчики.

(Обжинкова).

Записано як пісню № 8.

2. Конець нивонці, конець,
Будемо плести вінець:
То з жита, то з барвінку
На хорошую дівку.

3. В нашого господаря
Та золота брама,
Мальовані одвірки –
Зробим сьогодні обжинки.

4. Наш господар – дозорця,
Вижав жито за сонця,
А чужії – недбайло,
То захопить Михайло.

5. Світи, місяцю, з рога,
Щоб була нам видна дорога,
Щоб з дороги не зблудити,
Віночка не згубити.

6. Віночок зелененький,
Господар молоденький
Ходить собі по сінцях,
Носить руки в кишенцях.

7. Ходить собі по сінцях,
Носить руки в кишенцях,
Сто червоних готує –
За віночок дарує.

8. „Женчики мої милі,
Як же ви потомились;
Прошу я вас до хати,
Скажу горілки дати.

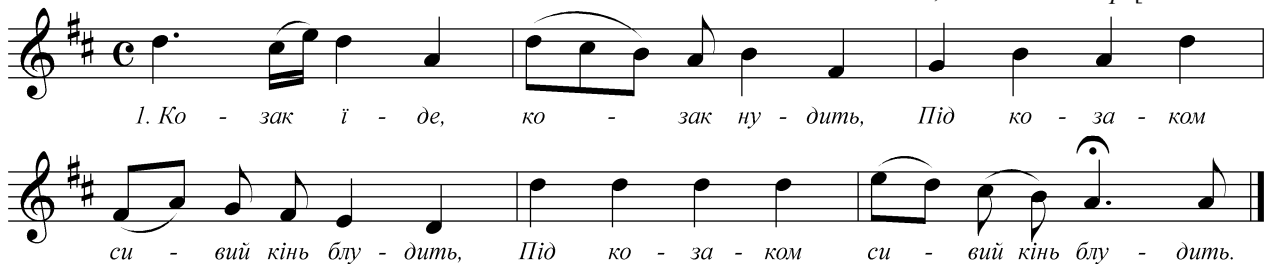
9. Прошу я вас до хати,
Скажу горілки дати,
В світлиці на полиці,
В кришталеві стоянці”.

10. „Нам вечера не мила,
Нас нива потомила,
Не так нива, як гори,
Широкий загони”.

11. Не так нива, як гори,
Широкий загони.
Ми широко займали,
Житечка дожинали”.

25. Козак їде. (Козацька пісня).

Записано в Божові, пов. Володимир-[Волинський].

2. Як приїхав до Дунаю
Та й став коня напувати. (2)

3. Як став коня напувати,
Стала над ним зозуля кувати. (2)

4. Не куй, не куй, сива зозуленько,
Нех перещобече соловейко. (2)

5. Соловейко рано встає,
Він всі доріженьки знає. (2)

6. В ліву руку – до родини,
В праву руку – до дівчини. (2)

26. Ой у полі криниченька. (Смерть вояка).

Записано в Божові, пов. Володимир-[Волинський].

2. Там дівчина личко мила (2)
І до личка говорила:

3. Личко моє рум'янеє, (2)
Кому будиш сужженеє.

4. Шумить, гуде дібровонька, (2)
Плаче, тужить дівчинонька.

5. Плаче, тужить і ридає, (2)
На битий шлях поглядає.

6. Чужі мужи до дому йдуть, (2)
Мого мужа коня ведуть.

7. „Ой коню мій вороненький,
Ой де ж мій муж молоденький?”

8. Чи ти його в війську забив,
Чи ти його в морі втопив?”

9. „В чистім полі забит лежить, (2)
В правій руці шаблю держить.

10. А лівою воду бере, (2)
На серденько поливає.

11. На серденько поливає, (2)

До товариша промовляє:

12. „Товариш мій, ти, братик мій, (2)

Чи пійдеш ти та й додому?

13. Як пійдеш ти та додому, (2)

Там накажи роду мому.

14. Не так роду, як родині, (2)

Оно моїй вірній дружині.

15. Нехай вона мене не жде, (2)

Нехай вона заміж іде.

16. Нехай не йде будь за кого – (2)

За полковника молодого.

17. Ой як їй добре буде, (2)

Вона мене не забуде.

18. Буде мене споминати, (2)

Як вставати і лягати”.

ДОДАТКИ

ПОКАЖЧИКИ¹

Словесні

А) початкові слова

Весна наша з квітками – 12	Ой ти, лучино, ой ти сирая – 7
Загуляла да Лимариха на меду – 4	Ой ти, Семеночку, зелений барвінку – 1
Козак їде, козак нудить – 25	Ой травко-муравко – 15
Кругом, женчики, кругом – 24	Ой у полі два дубки – 11
Ой весна наша красна – 9	Ой у полі криниченька – 26
Ой ви, бурлаки, хлопці молодії, заберіте сії коні – 2	Ой у саду, садочку – 19
Ой вийди, місяцю – 23	Ой чие то сіно, чий то покоси – 6
Ой за горою дві зозуленьки ячмінь жнуть – 13	По гаю ходила, з гаєм говорила – 10
Ой ніхто там не бував – 20	Світи, місяченьку – 18
Ой рано, рано та кури запіли. Ой дай, Боже! – 3	Світи, місяченьку, в землю низеньку – 14
Ой там на долині сніжечок біленький, да гей! – 16	Сива зозуленько, не літай раненько – 5
Ой ти, дубе, дубе, да зелений дуже – 17	Соловейку рябий, рябесенький – 8
Ой ти, дубе, зелен дуже, широкий лист на тобі – 22	Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе викликав – 21

Б) ключові слова

барвінок – 1	жнець – 24	Лимериха – 4	сад – 19
Бог – 3	земля – 14	лист – 22	Семен – 1
бурлак – 2	зозуля – 5, 13	лучина – 7	сіно – 6
весна – 9, 12	квітка – 12	мід – 4	сніг – 16
гай – 10	кінь – 2	місяць – 14, 18, 23	соловей – 8
гора – 13	козак – 25	мурава – 15	трава – 15
дівчина – 21	криниця – 26	покіс – 6	хлопець – 2
долина – 16	кура (курка) – 3	поле – 26	ячмінь – 13
дуб – 11, 17, 22			

¹ Пояснення до покажчиків див.: Цехмістрок Юрій. Народні пісні з Волині: Фонографічні записи 1936 – 1937 років. Львів; Рівне, 2006, с. 327-371.

Мелотипологічний

№ з/п	Вірш	Мелоритм	№ твору
-------	------	----------	---------

трудові
обжинкова

1	V7 ₄	/R ⁹ 12 11112 :11112 12 :	24
---	-----------------	--	----

календарно-обрядові
зимові

2	*V44; <u>44</u>	/R ⁴ 1111 1111:	14
3	V55 <u>3</u> ;553	/R ⁶ 11112 11112 12 3 1112 1 1112 1 12 3 :	13
4	*V55 <u>4</u> ₂	/R ⁶ 11112 11112 112 2 :	3

весняні

5	V6 ₃	/R ⁸ 11112 2 ⁶ 111111 ⁸ 11112 2	9, 15
6	V43 ₂	/R ⁶ 2 2 2 2 112 1111 2 2 4 :	12, 19
7	V43; 43 ₂ ;...3	/R ⁸ 2 2 2 2 2 2 4 : ⁴ 1111 2 11: ⁸ 2 2 4	11
8	V43 ₂ ;444	/R ² / ₄ 1111 112: 1111 1111 ⁴ 2 114	20
9	V66; <u>446</u>	/R ⁴ 11112 2 11112 2 1111 1111 11112 2	1
10	V6;7	/R ⁶ 111111 ⁸ 112 1111	18, 23

звичайні

11	*V44 ₃	/R ⁴ 1111 1111:	25
12		/R ⁴ 12 12 12 12 :	26
13	V443 ₂	\R ⁴ 1111 1111 112 :	4
14	V4443 ₂	\R ⁶ 112 2 112 2 112 2 114 :	21
15		\R ⁶ 112 2 112 2 112 2 114 112 2 112 2 1111 116 :	22
16	*446 ₂	\R ⁴ 1111 1111 11112 2 :	2
17	V46 ₃ 44	\R ⁶ 1111 11112 2 :112 2 111111: 1111 114 2 :	8
		(← [•] \R ⁹ 112 2 111111 112 2 :) ¹	
18	V55 ₂	/R ⁶ 11112 11112 :	7
19	V66 ₂	/R ⁶ 111111 111111: (← [•] V55 ₂ /R ⁶ 112 11 112 11:)	17
20		/R ³ 111111↑ 111111↑ ⁴ 11112 2 11112 2	6
21		/R ⁴ 11112 2 11112 2 :	5
22		/R ⁸ 121112 121112 :	10
23		R ² / ₄ 1 2 11 2 11 211 4 ⁴ 11112 2 11112 2	16

¹ Див. примітку до № 8 на с. 15.

Географічні

А) аналітичний:

1. с **Божів** (=с Бистровиця, ср Скобелка, рц Горохів, Вл-Д9а3; Зах. Волинь): 25-26
2. с **Борщівка** (ср Лосятин, рц Кременець, Тр-Г2в4; Погорина): 12-13, 19
3. с **Великий Олексин** (ср Шпанів, рц Рівне, Рв-Д8а5; Сер. Волинь): 2, 5
4. сщ **Володимирець** (рц Володимирець, Рв-В3г5; Зах. Полісся): 10
5. с **Грушвиця** (ср Грушвиця, рц Рівне, Рв-Г9б3; Сер. Волинь): 4
6. с **Золотіїв** (=м Рівне, рц Рівне, Рв-Д8а5; Сер. Волинь): 3, 16-17, 22
7. с **Конюшки** (ср Озеряни, рц Дубно, Рв-Г9б5; Сер. Волинь): 8-9, 11, 14, 18, 24
8. с **Лаврів** (ср Лаврів, рц Луцьк, Вл-Е9в1; Зах. Волинь): 7
9. с **Липовиця** (=м Кременець, рц Кременець, Тр-Д1б5; Погорина): 21
10. м **Рівне** (мр Рівне, рц Рівне, Рв-Д9а2; Сер. Волинь): 4
11. с **Сураж** (ср Сураж, рц Шумське, Тр-Е1д4; Сер. Волинь): 6, 15-16
12. с **Теслугів** (ср Теслугів, рц Радивилів, Рв-А10г4; Зах. Волинь): 23
13. с **Угів** (=с Сільце, ср Цегів, рц Горохів, Вл-Г9г5; Зах. Волинь): 20
14. с **Ходаки** (ср Сураж, рц Шумське, Тр-Е1д4; Сер. Волинь):
15. с **Шпиколоси** (ср Шпиколоси, рц Кременець, Тр-Д2б2; Погорина): 1

Б) систематичні:

а) адміністративно-територіальний

Область	Район	Рада	Населений пункт
Вл	Горохів	Скобелка	Божів
		Цегів	Угів
	Луцьк	Лаврів	Лаврів
Рв	Володимирець	Володимирець	Володимирець
	Дубно	Озеряни	Конюшки
	Радивилів	Теслугів	Теслугів
	Рівне	Грушниця	Грушниця
		Рівне	Золотіїв
		Рівне	Рівне
		Шпанів	Великий Олексин
Тр	Кременець	Кременець	Липовиця
		Лосятин	Борщівка
		Шпиколоси	Шпиколоси
	Шумське	Сураж	Сураж

б) історико-етнографічний¹

Велике Полісся:

– Західне: 4

Волинь:

– Західна: 1, 8, 12-13
– Середня: 3, 5-7, 10-11, 14

Мале Полісся:

– Погорина: 2, 9, 15

в) координатний

Ум кв	Населені пункти	Ум кв	Населені пункти
Вл-Г9г5	с Угів	Рв-Д8а4	с Великий Олексин
Вл-Д9а3	с Божів	Рв-Д8а5	с Золотіїв
Вл-Е9в1	с Лаврів	Рв-Д9а2	м Рівне
Рв-А10г4	с Теслугів	Тр-Г2в4	с Борщівка
Рв-В3г5	сщ Володимирець	Тр-Д1б5	с Липовиця
Рв-Г9б3	с Грушвиця	Тр-Е1д4	с Сураж, с Ходаки
Рв-Г9б5	с Конюшки	Тр-Д2б2	с Шпиколоси

¹ Цифри означають порядкові номери населених пунктів в аналітичному покажчику.

Іменні¹

А) збирачі²

Аркадьєв Іван, дяк у Борщівцях, подав 11 пісень – 12
Гіпський (Гіпський) Іван, учитель в Кременці³, подав 12 пісень – 1, 21
Гріцких Дмитро (Димітр), учитель у Володимирці, подав 8 пісень – 10
Димнич Назар, учитель у Горохові⁴, подав 33 пісні – 13, 19-20
Дуліба Микола, учитель у Ходаках, подав 18 пісень – 6, 15
Жук Олександр, учитель в Конюшках, подав 19 пісень – 8-9, 11, 14, 18, 24
Кальмуцький Созонт(ій), диригент з Рівного⁵, подав 24 пісні – 2-5, 16-17, 22
Тимошук Кузьма, учитель у с. Лаврові⁶, подав 5 пісень – 7
Товстий Дмитро (Товстой Димітр), учитель у Грядках⁷, подав 12 пісень – 23
“Лисий” (прізвище та ім’я невідомі, брак також іншої інформації), подав 33 пісні – 25-26

Б) виконавці

Гейда Антоніна, 28 р., с. Золотіїв – 3, 16-17, 22
Длужинська Стефанія, 44 р., сщ Володимирець – 10
Закидальська Од[арка], 25 р., с. Борщівка – 12
Ковшецька Євгена (Євгенія), 78 р., м. Рівне – 4
Кордун(ова)⁸ Юліанна, 73 р., с. Лаврів – 7
Кучерук(ова) Харитина, 68 р., с. Великий Олексин – 5
Лукашевич Т., 54 р., с. Угів – 20
Мартинюк(ова) Федоська (Федосія), 58 р., с. Великий Олексин – 2
Мельник Анастасія, 12 р., с. Ходаки – 15
Мельничук Марія, 13 р., с. Сураж – 6
Пальчик Ірина, 26 р., с. Борщівка – 19
Прокоп’юк(ова) Анастасія, 35 р., с. Конюшки – 8-9, 11, 14, 18, 24
Стасюк Я., 32 р., с. Борщівка – 13
Фіяла Дарка (Дарія), 30 р., с. Шпиколоси – 1
Якімчук(ова) Марфа, ?? р., с. Ліповиці – 21
Яцук(ова) Анастасія, 36 р., с. Конюшки – 8-9, 11, 14, 18, 24
–???– с. Теслугів – 23
–???– с. Божів – 25-26

¹ Після тире (–) вказується порядковий номер пісні в цьому виданні.

² Безпосередньо в тексті вказуються відомості про збирачів, зазначені на титульних листках їхніх конкурсних матеріалів, натомість у виносках – додаткові дані від редактора.

³ Про нього див.: Легкун О. Г. Внесок Івана Гіпського у розвиток музичної культури південно-західної Волині 30-50-х років ХХ століття // Проблеми українського державотворення. Історія і сучасність: Матеріали міжнародної науково-красназавчої конференції. Житомир, 2007, т. 2, с. 88-94; Луканюк Богдан. З історії збирання волинського музичного фольклору в міжвоєнний період // Традиційний музичний фольклор Волині. Кременець, 1997, с. 6-7; Dahlig Piotr. Tradycje muzyczne a ich przemiany: Między kulturą ludową, popularną i elitarną Polski międzywojennej. Warszawa, 1998, s. 164, 213, 248-249, 256, 265, 505, 602, 606-607.

⁴ Народився 1908 року в селі Борщівка Ланівецького району Тернопільської області. Закінчив приватну українську гімназію в Кременці, учительські курси в Острозі та педінститут у Варшаві. Учителював у різних селах, зокрема до 1939 року був директором школи в селі Скобелка Горохівського району Волинської області. У 1929-1930 роках записав повне весілля в с. Кремеш Локачинського району Волинської області, заплановане до друку Польською академією наук (Dymnycz Nazar. Pieczywo weselne w wsi Kremesz w pow. horochowskim // PAU. Sprawozdania z czynności i posiedzeń, rok 1936. Kraków, 1936, s. 37-38), але з’явилося воно щойно в серії “Українська народна творчість” (Весілля: У 2 кн. Київ, 1970, кн. 2, с. 7-124, 467).

⁵ Від 1 жовтня (за ст. ст.) 1916 року зачислений прапорщиком царської армійської піхоти після закінчення Віленського (Вільнюського) воєнного училища, потім був сотником армії УНР. Емігрував до тодішньої Польщі, у Рівному вчителював у шестикласній народній школі, керував учнівським хором української гімназії. Із 1939 року редагував український часопис для дітей “Сонечко”. Очевидно, родом був з Поділля, бо хіба не випадково обрав собі конкурсний криптонім “Подольан”.

⁶ Корінний житель села Лаврів, наскільки відомо, викладав у місцевій школі математику.

⁷ Народився 11 вересня 1886 року на Дубенщині, навчався у Дубенській гімназії та Луцькій духовній семінарії, вчителював у сільських школах Пляшева, Тростянця та Грядків, а також у Рівному, де організовував і керував світськими та церковними хорами. Переслідувався властями за національну діяльність. Помер 3 липня 1940 року в с. Грядки Дубенського району Рівненської області (похований у Дубному).

⁸ Давніше, зокрема в міжвоєнній Польщі, заміжній жінці до взятого прізвища чоловіка додавалася кінцівка -ова (на відміну від незаміжньої дівчини, яка носила прізвище батька з додатком -івна). Тут ці нині вже не вживані доповнення взяті в дужки.

ПРИМІТКИ

№ 1. Темп не зазначений, в оригіналі запису також. Умовну назву творові дав збирач і потактував мелодію на $2/4$, виправлену кимось на $4/4$. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 1), так і М. Колесса (указ. пр. с. 9)¹.

№ 2. Темп в оригіналі: *Повільно*. Там же уточнене місце запису: *Великий Олексин*. У 1, 4 і 5 строфах поетичного тексту замість слів “бурлаки” та “бурлак” є “фурмани” та “фурман” (цю заміну радив зробити Ф. Колесса). Четвертий такт у кінці поряд з мелодичним розспівом до-ля шістнадцятками має варіант – одну вісімку ля. В оригіналі наявна ще така строфа:

8. *Ой щоб тії коні, коні воронії да їй оброття не зносили,
Ой що ж вони мене, таку молоденьку, з гарним хлопцем розлучили.*

Пісню опрацював для мішаного хору Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 6).

№ 3. За структурно-фольклористичною жанровою класифікацією – це колядка. Темп не зазначений, в оригіналі запису також. Сповільнення темпу в кінці наспіву, виписане удвічі більшими тривалостями, характерне радше для академічного виконавства, в автентичному народному така манера не використовується, і це може означати, що інформантка вивчила пісню, беручи участь в аматорському хорі.

№ 4. В оригіналі темп: *Повільно*. Тут же до першої примітки додане застереження: “*d не підвищене*”. Остання примітка викладена трохи інакше: “*В Рівному ж таки від іншої жінки, правда, молодшої, чув ще так*”, і також із застереженням: (*теж d чисте*). У самому кінці під окремо виписаним поетичним текстом зазначено: “*Слова записав від Ганни², село Грушвиця на Рівенщині*”. Пісню опрацював для мішаного хору М. Колесса (указ. пр. с. 11).

№ 5. В оригіналі темп: *Помірно*. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 3), так і М. Колесса (указ. пр. с. 22).

№ 6. В оригіналі місце запису інше: “*Мел[одія] нар[одна] з Ходак*”³. Темп не зазначений, в оригіналі також. Появу двоголосся пояснює така примітка збирача: “*Пісню співали дівчата в Суражжі та Ходаках на два голоси*”. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 4), так і М. Колесса (указ. пр. с. 16).

№ 7. Темп не зазначений, в копії Ф. Колесси⁴ також (оригінал запису відсутній). Позаяк поетичний текст фіксувався не під час співу, а диктувався інформанткою доволі похилого віку, в 2 строфі хибно поданий зайвий віршовий рядок, а кінець 6 строфи зіпсований простим переказуванням змісту. Пісню опрацювали для мішаного хору Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 4) та М. Колесса (указ. пр. с. 26).

№ 8. Темп не зазначений, в рукописній копії Ф. Колесси також. У передостанньому такті, очевидно, через недогляд переписувача пропущений бекар біля ноти *мі* (бо хід на збільшену секунду невластивий волинському фольклорові). Першому віршовому рядку 3 строфи явно бракує одного складу, мабуть, через пропуск в слові “береж[еч]ком”. Пісня належить до тих рідкісних винятків, де віршовий рядок (V46) є коротшим за найменшу синтаксичну побудову мелодії, фактично рівну тактові на $9/4$ ($3/4 + 3/4 + 3/4$), через що структурні членування наспіву та вірша мелодії не збігаються. Пісню опрацював для мішаного хору М. Колесса (указ. пр. с. 5).

№ 9. Темп не зазначений, у рукописній копії Ф. Колесси також. У передостанньому такті друге до правдоподібно повинно бути з бекаром, аналогічно як у третьому такті.

¹ Див. виноска 5 і 6 на с. III.

² Прізвище та вік інформантки не вказані.

³ Мається на увазі с. Ходаки Шумського району Тернопільської області.

⁴ Ф. Колесса переписав на біло більшість оригінальних записів збирачів з деякими своїми правками, готуючи матеріали для етнографічного збірника “Волинські пісні”, планованого до видання Краківською академією наук (Polska Akademia Umiejętności: Sprawozdania z czynności i posiedzeń, rok 1936. Kraków, 1936, s. 36-37), що однак не був надрукований. На жаль, не всі копії Ф. Колесси збереглися чи принаймні віднайдені на сьогодні в його особистому архіві.

№ 11. Темп не зазначений, в рукописній копії Ф. Колесси також. Пісню опрацювали для мішаного хору Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 2) та М. Колесса (указ. пр. с. 7).

№ 12. Оригінал запису відсутній. Пор. з № 19. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 1), так і М. Колесса (указ. пр. с. 6).

№ 13. Темп не зазначений, оригінал запису відсутній.

№ 15. Місцепоходження цієї пісні тут вказане хибно. Поруч із заголовком збирач подібно як в № 6 зазначив: “*Мел[одія] нар[одна] з Ходак*”, а під поетичним текстом зробив наступну ремарку: “*Веснянка, співана маленькими дівчатками у селі Ходаках на один голос. Подана Анастасією Мельник, 12 років*” (тобто співала інша дівчина, молодша від Марії Мельник, яка виконала № 6). Темп в оригіналі запису не зазначений. Збирач над половинкою *мі* поставив фермату, а між обома мелострофами виставив дві тонкі рисочки, зазначаючи таким робом завершення наспіву. Крім того, під його другою мелострофою немає тексту 3 строфи, вона виписана окремо, разом з рештою слів. Також уся мелодія завершується не на ноті *ля*, а на *мі* (так же само як у кінці 4 такту). Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 2), так і М. Колесса (указ. пр. с. 3).

№ 16. Темп в оригіналі запису: *Не дуже скоро*. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 5), так і М. Колесса (указ. пр. с. 27).

№ 17. Визначення темпу таке, як в оригіналі запису.

№ 18. Темп не зазначений, в рукописній копії Ф. Колесси також.

№ 19. Темп не зазначений, оригінал запису відсутній. Пор. з № 12.

№ 20. Темп не зазначений, оригінал запису відсутній. Від другої строфи і далі в мелодії, очевидно, перші дві вісімки в другому та четвертому тактах стягаються в чвертку, або має бути дещо інший наспів, що відповідає 12-складовій структурі вірша (див., приміром: Квітка Климент. Народні мелодії з голосу Лесі Українки. Київ, 1917/1918, № 27).

№ 21. Темп не зазначений через помилку переписувача, в оригіналі: *Andantino*. Пісню опрацював для мішаного хору М. Колесса (указ. пр. с. 19).

№ 22. Темп в оригіналі: *Помірно*. Пісню опрацювали для мішаного хору як Ф. Колесса (указ. пр., зош. 1, № 5), так і М. Колесса (указ. пр. с. 25).

№ 23. Інформант не вказаний в оригіналі. Пор. з № 18. Пісню опрацював для мішаного хору М. Колесса (указ. пр. с. 14).

№ 24. Темп не зазначений, в рукописній копії Ф. Колесси також. Пісню опрацював для мішаного хору Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 3).

№№ 25-26. Обидві пісні записав збирач під криптонімом “Лисий”, ім’я та прізвище якого залишилося не розкритим. Інформанти не вказані, темпи не зазначені (також в обох копіях Ф. Колесси). Пісню під № 25 опрацював для мішаного хору М. Колесса (указ. пр. с. 23), під № 26 – Ф. Колесса (указ. пр., зош. 2, № 6).

Konkurs na ludowe pieśni wołyńskie
w r. szk. 1934/35.

Wybór pieśni.

Komisja konkursowa przyznała:

A. I-szą nagrodę za pieśni Nr. Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

B. II-gą " " " " Nr. Nr. 11, 12, 13.

C. Wyróżniła pieśni Nr. Nr. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.

D. Wybrała do śpiewnika pieśni Nr. Nr.

1, 2, 5, 6, 7, 11, 12, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 25 i 26.

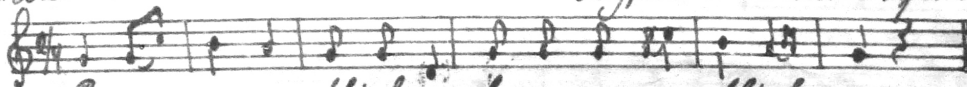
(Вселянка)

A single staff of handwritten musical notation. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes several eighth and sixteenth notes, some beamed together, and a double bar line. There are also some handwritten markings below the staff, possibly indicating fingerings or dynamics.

12. Весна наша.

(Веснянка).

Allegretto.

- + 13. Цѣ за работо.

(Щербинка).

[illegible]

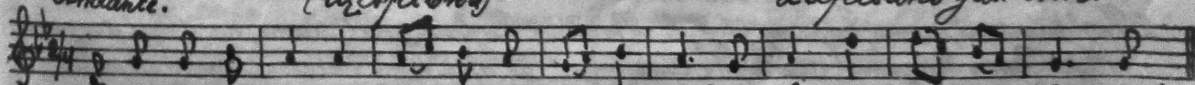
- На те мелодije spieva si:
1. Na vopasu beris, naric rocnikaru, do mek, 2. Odiyas meci smo kin nueruaji brodomu
Oj, nroeb rocnodu na napadonosty do sebe. Oj, dai me, France, uazom, rocniku, nroemam.
Nastupnie powtama si rocytkor od poezjkon, zamieniajce slovo: "nueruaji", "nueru",
"arcano", "bicea", "zperku" i t.d.

14. Чвину місяцю.

Andante.

(Щедривка)

Kapisano jak Mr. B.

1. Свѣ-ти, ми-ръ-ство-ку в-зем-лю ни-же-го-го, Мѣ-рѣи вѣ-рѣ, свѣ-тии вѣ-рѣ!

КОНКУРС НА РЕГІОНАЛЬНІ ВОЛИНСЬКІ ПІСНІ [оголошення]

Народним хорам і самодіяльним театрам, так повсюдно організовуваним на Волині, бракує оригінальних місцевих пісень, які будучи згармонізованими або опрацьованими для сцени могли б незвичайно спричинитися до розвитку мистецької культури волинської людності. Та навіть і без того оригінальна народна пісня, що тепер відходить у забуття і недооцінена в даній місцевості, коли буде записана й поширена, може ожити і завдяки прихованій у ній чарівності послужити музичним творцям нині та в майбутньому матеріалом з багатой скарбниці вітчизняної творчості.

Через те належить узятися за старання громадження регіональних волинських пісень, щоби приготувати матеріали для обробки на волинські хори і театральних інсценізацій. Не менш важливою стане публікація вибраних пісень у сировому вигляді, тільки в етнографічному опрацюванні, на сторінках "Волинського щорічника".

Отож Відділ позашкільної освіти Кураторії луцького шкільного округу в Рівному оголошує **конкурс на збирання таких пісень** на наступних умовах:

1. Зібрані та надіслані на конкурс пісні мають бути справді волинськими, оригінальними, досі ще ніким незаписаними та недрукованими; це можуть бути пісні польські чи українські.

2. Пісні можуть бути: а) обрядовими (купальськими, веснянками, жнивними, дожинковими, колядками, щедрівками); б) любовними (добрі наміри, привітність, туга, непевність, обман, нехіть, байдужість, жаль, сваволя, вінок); в) про сімейне життя (згода, нехіть, невинність, корчма); г) брат, сестра; д) недоля (сирота, вдова, чужина); е) служба та панщина; ж) пісні чумацькі, бурлацькі, розбійницькі; з) солдатські (рекрутчина, війна, повернення); и) історичні пісні; і) побутові дум[к]и; к) жарти; л) релігійні старцівські пісні тощо.

Весільні пісні брати до уваги не треба.

3. При збиранні та записуванні пісень належить точно відтворити їхню оригінальну мелодію, темп, ритміку і текст. Не можна змінювати пісні чи переробляти їх. Пісню слід записати так, як її співають (без будь-яких спроб гармонізації).

4. При кожній пісні треба зазначити, де вона побутує чи була заспівана, а також хто її виконав (ім'я, прізвище та вік).

5. Кількість пісень, що надсилаються на конкурс, є довільною.

6. Нагородженими будуть 10 найкращих пісень, визначених комісією, спеціально для цього створеною Кураторією. Вартість нагороди встановлюється по 20 злотих за кожну вирізнену пісню.

7. У конкурсі можуть брати участь всі диригенти народних хорів, а також ті, хто контактує з волинською народною піснею.

8. Кожна пісня має бути підписана девізом, вибраним автором. До цілого ж зібрання треба додати заклеєний чистий конверт із вкладеними до нього девізом, ім'ям, прізвищем та адресою автора. Пісні разом з конвертом потрібно адресувати до Кураторії луцького шкільного округу в Рівному, Відділові позашкільної освіти.

9. Термін надсилання пісень на конкурс закінчується 31 березня 1934 р.

Результати конкурсу будуть ухвалені до 30 червня 1934 р.

ЗМІСТ

<i>Від редактора</i>	III
1. Зелений барвінку (Ой ти, Семеночку)	1
2. Ой ви бурлаки	1
3. Ой рано, рано (щедрівка)	1
4. Лимерівна (Загуляла да Лимариха)	2
5. Сива зозуленько (любовна пісня)	3
6. Ой чиє то сіно (парубоцька)	3
7. Ой ти, лучино	3
8. Соловейку рябий (любовна пісня)	4
9. Ой весна наша (веснянка)	4
10. По гаю ходила	4
11. Ой у полі два дубки (веснянка)	5
12. Весна наша (веснянка)	5
13. Ой за горою (щедрівка)	5
14. Світи, місяченьку (щедрівка)	5
15. Ой травко-муравко (веснянка)	6
16. Ой там на долині (любовна пісня)	6
17. Ой ти, дубе (любовна пісня)	7
18. Світи, місяченьку (веснянка)	7
19. Ой у саду (веснянка)	7
20. Ой ніхто там не бував (веснянка)	7
21. Чи ти чула, дівчинонько (любовна пісня)	8
22. Ой ти, дубе (любовна пісня)	8
23. Ой вийди, місяцю (веснянка)	8
24. Кругом, женчики (обжинкова)	8
25. Козак їде (козацька пісня)	9
26. Ой у полі криниченька (Смерть вояка)	9

ДОДАТКИ

Показчики

Словесні	11
Мелотипологічний	12
Географічні	13
Іменні	14

Примітки	15
Ілюстрації	17
Конкурс на регіональні волинські пісні [оголошення]	19

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра музичного фольклору

Наукове видання

КОНКУРС НА ВОЛИНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ
В 1934/35 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

ВИБРАНЕ

Редакція, переклад з польської та додатки – *Богдан Луканюк*

Комп'ютерний набір, технічна редакція та макетування – *Юрій Рибак*

Підписано до друку 25.12.2015
Гарнітура Times New Roman. Формат 70x108¹/₁₆.
Цифровий друк. Ум. друк. арк. 1,25.
Наклад 100 примірників.

Оригінал-макет виготовлено
на кафедрі музичного фольклору Інституту мистецтв
Рівненського державного гуманітарного університету

Видавництво ТЗОВ “Дока центр”
33000, м. Рівне, вул. С. Бандери, 20
тел.: (0362) 63-54-02, e-mail: info@doka.rv.ua
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
Серія РВ № 54 від 09.09.2011